

بررسی شدت پریشانی اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران شاغل در مرکز سوختگی مازندران

ویدا شایع پور^{۱*}، وکیلعلی احمدی^۲، محمدرضا حیدری^۳، نیره آقایی^۴

۱- استادیار، دکتری آموزش پرستاری، گروه پرستاری داخلی جراحی، دانشگاه پرستاری و عملی نسیم، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
 ۲- دانشیار، دکتری آموزش پرستاری، گروه پرستاری، دانشگاه پرستاری و عملی، دانشگاه شهید بهشت، تهران، ایران
 ۳- مربی، گروه پرستاری، دانشگاه پرستاری و عملی نسیم، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
 ۴- مربی

سابقه و پریشانی اخلاقی پدیده‌های شایع در حرفه پرستاری است و پرستاران بخش سوختگی نیز به طور مداوم با تصمیم‌گیری‌های مختلف اخلاقی در برخورد با بیماران که در شرایط هولناک بسر می‌روند، مواجه می‌شوند و آن را به صورت تنش روانی تجربه می‌نمایند. این مطالعه با هدف تعیین شدت پریشانی اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران سوختگی انجام شد. این مطالعه توصیفی تحلیلی، به روش سرشماری بر روی ۱۷۲ پرستار مرکز سوختگی بیمارستان مازندران در سال ۱۳۹۲ انجام شد. جمع آوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه‌های جمعیت شناختی، خصوصیات شغلی و پریشانی اخلاقی Cortley انجام شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با آزمون‌های آماری توصیفی و استنباطی من ویتنی، کروسکال وایس انجام شد. میانگین نمرات شدت پریشانی اخلاقی در حد متوسطه بوده است (۶۵/۰۵ ± ۳/۹۵۲) بر اساس آزمون کروسکال وایس بین سطوح پریشانی اخلاقی و سطح تحصیلات ارتباط آماری معنی‌دار وجود داشت (۳۳/۰۱۱) وایس این ارتباط با سایر مشخصات فردی و خصوصیات شغلی پرستاران، معنی‌دار نبود (P=۰/۵) با توجه به عوارض ناشی از پریشانی اخلاقی و تأثیر مستقیم آن در عملکرد حرفه‌ای پرستاران، آشنایی هر چه بیشتر مدیران به این پدیده، عمل پیدایش و ارائه راهبردهای مقابله‌ای آن پیشنهاد می‌گردد. **واژگان کلیدی:** پریشانی اخلاقی پرستاران، مرکز سوختگی بیمارستان مازندران، تنش روانی پرستاران